

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ศิริราช พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

สุนันท์ มีเทศ, กต.ม.* รองศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์เจดศักดิ์ ไชรมณีรัตน์**

*งานแพทยศาสตรศึกษา, **ภาควิชาดัลยศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร 10700.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลังของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

วิธีการ: กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 295 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 2) แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์และสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบคัดเลือกเข้า

ผลการศึกษา: ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 ($r = 0.826, p < .01$) แรงจูงใจในการเรียน ($r = 0.191, p < .01$) และได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ($r = 0.126, p < .01$) และปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) ($r = -0.152, p < .05$) และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้ร้อยละ 69.60

สรุป: ปัจจัยด้านภูมิหลังและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้

คำสำคัญ: นักศึกษาแพทย์; ปัจจัย; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract: Relationships between Factors and Academic Achievement in Sixth-Year Medical Student of the Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University
Sunan Meetess, M.Ed.*, Cherdasak Iramaneerat, M.D., Ph.D.**

*Office of Medical Education, **Department of Surgery, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University, Bangkok 10700, Thailand.
Siriraj Med Bull 2018;11(3): 151-156

Objective: This research aimed to study the predictive correlation between background factors, learning environment and academic achievement of medical student.

Methods: The sample was composed of 295 medical students, who were attending sixth-year medical student of the Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University in the academic year 2015. The data were collected using questionnaire. The questionnaire was consisted of the factors related to achievement of the sixth-year medical student of the Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University. The descriptive statistics were used to analyze the demographic data in Pearson's coefficient of correlation and enter multiple regression analysis.

Results: The sample was composed of 295 medical students, who were attending sixth-year medical student of the Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University in the academic year 2015. The data were collected using questionnaire. The questionnaire was consisted of the factors related to achievement of the sixth-year medical student of the Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University. The descriptive statistics were used to analyze the demographic data in Pearson's coefficient of correlation and enter multiple regression analysis.

Conclusion: The background factors, learning environment and academic achievement of the sixth-year medical student had relationships with significant statistics academic achievement of the sixth-year medical student can be predicted.

Keywords: Medical student; factor; academic achievement

บทนำ

ความเป็นมา ภูมิหลัง และความสำคัญของโครงการ (Background and Rationale)

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตแพทย์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ จากการศึกษางานวิจัยพบว่านักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์มีเกรดเฉลี่ย (GPA) อยู่ระหว่าง 2.00-2.50 มีแนวโน้มในทิศทางที่เพิ่มขึ้น และมีนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์อีกจำนวนหนึ่ง หากนักศึกษามีผลการเรียนไม่ถึงตามที่มีมหาวิทยาลัยกำหนดย่อมหมายถึงเกิดความสูญเสียทางการศึกษาเพราะระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยนั้น รัฐเป็นผู้รับผิดชอบภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามากกว่าผู้เรียน โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยรัฐ ผู้เรียนรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเพียงร้อยละ 5 ถึง 10 ของงบดำเนินการต่อคนต่อปี ดังนั้นค่าใช้จ่ายมากกว่าร้อยละ 90 ของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมาจากงบประมาณแผ่นดิน^{7,9}

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาในข้างต้น และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยใดมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนของนักศึกษามากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและเพิ่มศักยภาพทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ และให้เกิดคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศสืบไป

วัตถุประสงค์และวิธีการ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลังของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้น

ปีที่ 6 หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแพทย์ ตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนปัจจุบัน

2. ปัจจัยด้านภูมิหลังของนักศึกษาแพทย์

หมายถึง 1) การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง 2) เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปี 5 3) แรงจูงใจในการเรียน 4) ความพร้อมด้านการเรียนการสอน 5) การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา 6) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายนอก) 7) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) 8) เจตคติต่อวิชาชีพแพทย์ และ 9) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

3. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายนอก) หมายถึง ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การทบทวนเพื่อเตรียมตัวสอบ การตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอน และการบริหารเวลาในการเรียนการศึกษา

4. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) หมายถึง ความเครียดในการเรียน ความวิตกกังวล

วิธีดำเนินการวิจัย

กำหนดขนาดจากสูตรของ Hair, Black, Babin, and Aderson¹² โดยกำหนดให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 10-20 คน ต่อหนึ่งตัวแปรศึกษา งานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ศึกษา 9 ตัวแปร ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ที่มีเงื่อนไขในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำโดยรวมต้องไม่ต่ำกว่า 214 คน และเพื่อจำนวนผู้ไม่ตอบแบบสำรวจในการเก็บข้อมูลไว้ ร้อยละ 45¹⁰ เพื่อให้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างครอบคลุม จึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บคืน ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 98.33 และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ซึ่งเนื้อหาภายในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด
2. แบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ 1) การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง 2) แรงจูงใจในการเรียน 3) ความพร้อมด้านการเรียนการสอน 4) การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา 5) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายนอก) 6) พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) 7) เจตคติต่อวิชาชีพแพทย์ และ 8) ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำมาแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาแพทย์ปี 4 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27–0.80 และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach)¹¹ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75

สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ด้วยค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
2. การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 จากปัจจัยด้านต่าง ๆ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบคัดเลือกเข้า (Enter Selection)

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมชั้นปีที่ 1-5 แรงจูงใจในการเรียน การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ($r = 0.83, 0.19, 0.13$) ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.15$)

ตารางที่ 1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 6

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	0	.063	.349**	.340**	.307**	.290**	.054**	.258**	.280**	.126**
2. เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5		1	.195**	.014**	.102**	.090**	-.089	-.077	-.067	.826**
3. แรงจูงใจในการเรียน			1	.580**	.474**	.561**	.104	.362**	.362**	.191**
4. ความพร้อมด้านการเรียนการสอน				1	.353**	.471**	.089	.358**	.358**	.042
5. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา					1	.526**	.063	.306**	.470**	.114
6. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายนอก)						1	.271**	.374**	.460**	.093
7. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน)							1	.357**	.199**	-.152**
8. เจตคติต่อวิชาชีพแพทย์								1	.552**	-.073
9. ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน									1	-.053
10. เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 6										1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 9 ตัวและตัวแปรตาม โดยใช้วิธี Enter พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปี 1-5 พฤติกรรม

การเรียนของนักศึกษา (ภายใน) และการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้ร้อยละ 69.60

ตารางที่ 2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบคัดเลือกเข้าในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 6

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE	Beta	t	Sig
เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปี 5	.342	.014	.809	23.660	.000
พฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน)	-.031	.013	-.087	-2.404	.017
การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง	.038	.019	.073	2.011	.045
ค่าคงที่ = 1.825		.122		15.007	.000

R = .834 R² = .696 Adjusted R² = .687 F = 72.538

จากผลในตารางที่ 2 สามารถนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 = 1.825 + 0.342 (เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่

ที่ 1 -ปี 5)

+ -0.031 (พฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน))

+ 0.038 (การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง)

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปีที่ 5 แรงจูงใจในการเรียน การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ($r = 0.826, 0.191, 0.126$) ตามลำดับ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -0.152$) เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Enter พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มี 3 ตัวแปร คือ เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปี 5 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) และการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้ร้อยละ 69.60 โดยเกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปีที่ 5 เป็น ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงสุด ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปี 5 พฤติกรรมการเรียนของ

นักศึกษา (ภายใน) และการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 เกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1-ปีที่ 5 เป็นตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด ผลการวิจัยสอดคล้องกับลดาพร ทองสง และณิมาพร พงศานานุรักษ์⁵ ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยที่ดีที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็ก 1 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้เนื่องจากเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาของนักศึกษาแพทย์ว่าจะสามารถประสบความสำเร็จการศึกษาได้หรือไม่ และเป็นตัวที่คัดสรรได้ดีที่สุด เกรดเฉลี่ยสะสมยังแสดงถึงความรู้และการพัฒนาทักษะในด้านการเรียนของนักศึกษาแพทย์ด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของปฐมมา อาแว และคณะ² ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550 ที่พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 จะสำเร็จการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.90 รองลงมาคือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 สำเร็จการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 95.20 โดยนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 สำเร็จการศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.40

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรวงดี ชีวะสุโธ³ ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี พบว่า พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะด้านความวิตกกังวลในการเรียน

จึงเห็นได้ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ภายใน) มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มาก เพราะเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายในตัวบุคคล แต่มีพลังสามารถผลักดันให้นักศึกษาแพทย์เอาใจใส่ในการเรียน หรือเบี่ยงเบนความสนใจออกจากกรเรียนได้ เช่น นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียน จึงทำคะแนนสอบได้น้อยหรือไม่ได้ เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ก็จะส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักศึกษามีความเครียดหรือวิตกกังวลจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาน้อยตามไปด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของวัลภา วงศ์จันทร์⁶ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการเงินระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า นักศึกษาที่มีความเครียดในการเรียน และมีความวิตกกังวลจะมีผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย โพธิ์อ่อน⁸ ที่ศึกษาความสัมพันธ์อันดีต่อกันของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครองสภาพทางการเงินของครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อนักศึกษา มีผลกระทบต่อการผลการศึกษาและพัฒนาการทุกด้านของนักศึกษา

จึงเห็นได้ว่าการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 มาก เนื่องจากการเรียนแพทย์ นักศึกษาแพทย์จะต้องจากครอบครัวมาใช้ชีวิตอยู่ในหอพัก หรือโรงพยาบาลตลอดเวลาจนจบการศึกษา ดังนั้นนักศึกษาแพทย์จึงต้องการความรัก ความอบอุ่น กำลังใจ การดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ปกครองในเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัว การปรึกษาปัญหาบางเรื่องกับผู้ปกครองได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนรากร พลหาญ และสมสมร เรืองวรบูรณ์¹ ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่าสภาพครอบครัว ระดับปัจจัยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีอำนาจในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 93.70 ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อประสบปัญหาการเรียน ความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ความคาดหวังของผู้ปกครอง การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ปกครองเมื่อไม่พอกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ความเครียด ความกดดัน การปรับตัวทางการเรียน
2. ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์มีความรู้พื้นฐานที่ดีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – ปีที่ 5 เพื่อนักศึกษาแพทย์จะได้มีความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ไปสู่งการปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยเฉพาะนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

เอกสารอ้างอิง

1. นรากร พลหาญ, สมสมร เรืองวรบูรณ์. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนมมหาวิทยาลัยนครพนม. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2555;31(5):34-42.
2. ปฐมมา อาแว, มนสิการ เปรมปราชญ์, พิศมัย เพียรเจริญ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550. รายงานวิจัย 2553; หน้า 1-69.
3. รวงดี ชีวะสุทโธ. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนพฤติกรรมการณ์ การเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. วารสารสภาการพยาบาล 2555; 27(4):43-55.
4. รุ่งฤดี กล้าหาญ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพยาบาลทหารบก 2557;15(3):412-9.
5. ลดาพร ทองสง, ถนิมพร พงศานานุรักษ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลเด็กของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. วารสารเกื้อการุณย์ 2556;20(1):565-59.
6. วิลภา วงศ์จันทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์ การเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการเงินระหว่างประเทศ (กบ.422) มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่. รายงานวิจัย 2554;6:17.
7. วุฒิพงษ์ ทองก้อน. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2542.
8. สมหมาย โพธิ์อ่อน. สภาพปัญหาผลการเรียนต่ำของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์. [อินเทอร์เน็ต]. 2551. [เข้าถึงเมื่อ 7 ตุลาคม 2552]. เข้าถึงได้จาก <http://www.nice.ac.th/data/sommai1.doc>.
9. อนงค์พรรณ คำวัง. พฤติกรรมการเรียนและการใช้เวลาว่างของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โรงเรียนศรีธนาพาณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่. [อินเทอร์เน็ต]. 2543. [เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2560]. เข้าถึงได้จาก <https://info.rdi.ku.ac.th/ThailandResearch/?itemID=425868>.
10. Ashworth MS. A comparative study of selected background factors related to achievement to fifth and sixth grade student. J Educ Psychol 1963;55:3224-A.
11. Cronbach Lee J. Essential of Psychological Testing 3rd. New York: Harper, 1970.
12. Hair JF, Jr, Black, WC, Babin BJ, Anderson RE, Tatham RL. Multivariate data analysis (6th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2006.
13. Richard J. Noeth, Jack J. Stockton, Charles A. Henry & Darrell Smith. Predicting Success in the study of Veterinary Science and Medicine. J Educ Res 1974;67:213-5.